

שבעים שנה לקבלת הנשיאות

אוצרות ליוזבאוויטש

עלון פנימי דו-שבועי, עבור תלמידי תומכי תמימים בכל הסניפים

"...הגלות עומדת להסתיים, ועד כדי כך, אז די וועלט טרייסלט זיך שוין אויף מקבל זיין פני משיח צדקנו [= שהעולם כבר מזדעזע לקראת קבלת פני משיח צדקנו]. (ליל ט"ו בשבט תנש"א)

"יוזב"ל היא"

שנת המאה ועשרים להולדת הרבי

ה'שמחת-תורה' שרומם את ריגא

המשך מכתביו של הרה"ח ר' אלי' חיים אלטהוויז הי"ד, ידיד ומקורב בית-ירבי, בהם תיאר לכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע את סדרי חודש תשרי תר"צ בכית הרבי (ששהה אז בארה"ב, במסעו הידוע) בריגא; ובמיוחד, מפליא לתאר את הרושם העז שעשה עליו כ"ק אדמו"ר באותו החודש השביעי:

. . . אתאפק לא אוכל למנע הטוב והנחת רוח עם תענוג האמתי אפילו שעה אחת מכ"ק אדמו"ר שליט"א [מהוריי"צ נ"ע] האהוב והחביב, ובעל כרחי מוכרח אני להטיב, לענג ולהנות את בעל התענוג, בשעה הראשונה אשר ערני עומד בה בהתרגשות עצומה של שמחה ותענוג, אשר זכני הי"ש"ת לראות בעיני הרמת קרן בית רבינו הקדוש שליט"א - הרמה רוחנית וקדושה, והלואי שלא תפסק עד ביאת הגואל.

הפעם אודה את ד', בעד חסדו אשר עשה עמדי לשלם לי כמעשי.

אני הראשון אשר זכיתי - לא לפי מעשי - כי כ"ק אדמו"ר שליט"א גלה לי ביחודות בהיכלו, בקייץ תרפ"ג, את מצפוני לבבו הטוהרה ומחשבתו הקדומה כי ברצונו ליתן את בתו היקרה והחביבה הרבנית חי' מושקא שתי' לאיש הוא [כ"ק אדמו"ר] אשר בו אדבר עתה . . .

הוא הייתי השליד מצוה הראשון, ובי בחר או לעשות הפתיחה להביאו מיעקאטערנאסלאוו לקיסלאוואדסקי, עבד פשוט הייתי לעשות כאשר נצטוויתי.

ובזכות האמונה פשוטה - אני הראשון גם עתה אשר זכיתי לראות גם בבנינו של הבנין עדי עד, ונפלאות ראיתי גם עתה, את אשר לא שערתי ולא פללתי הרה"ד לי הפעם; כי את אשר אספר עתה - לא רק כי לא אגוס חלילה, אפס אגלה רק מקצת מן המקצת מהרב טוב אשר זכינו להנות אינו וכל אנ"ש שי' דפה ביוסטוב הזה.

[. . .] לילה אחת משמחת בית-השואבה נתאספנו אנחנו - אנ"ש שי' - בסוכת רבינו שליט"א, הרמ"מ שליט"א ישב אתנו, והרבה דברים נעימים שמענו מפיו, והי' לנו לכולנו לעונג גדול; שתינו בכל פעם 'לחיים' אל כ"ק אדמו"ר שליט"א, ובסוף הערבני' טלגרמה [מברק] 'לחיים' אל כ"ק שליט"א - בטח נתקבלה והיתה לעונג.

בליל שמע"צ היתה קידושא רבא בסוכת כ"ק שליט"א באסיפת כל אנ"ש שי' עד שעה מאוחרת בלילה, בסדר מדויק, תחת השגחתו. הרמ"מ שליט"א שתה הרבה, ברוב ענה ושפלות וכלי שום בליטה כלל וכלל, ודבר הרבה - איה שעות אחדות בלי הפסק - מדברי דא"ח מעורבין ומתובלן במדרשי חו"ל וקבלה עם גימטריות, ע"ד אשר קבל מאביו שי'; וערבים ומתוקים הי' לאוני לשמעם, והיו כל הנאספים בהתפעלות גדולה.

למחר נתפשט[ן] בכל העיר הדברים אשר דיבר וכשרונותיו בדרך הפלאה, וכמהה העולם - ברוב גומאות, אך לטוב; ובהו הוסרו כל הקושיות וכל המסכים, וכל אחד ואחד אמר לחברו: "אט דאס האט דער רבי גענומען א איידים וואס פאר עם פאסט" [= אכן, כ"ק אדמו"ר ברר לו חתן המתאים וראוי לו]. ולרגלי השמחה הזאת נתאספו למחר ל'הקפות' רוב [= הרבה] אנשים, וקודם 'הקפות' הי' קידושא רבא של הרבנית הגדולה, מרת שטערנא שרה שליט"א, בהחדר של הרב יחזקאל פייגין שי' - גיבן ברוב סדר; והוא, הרמ"מ שליט"א, ישב בראש ודיבר ארבע שעות רצופות.

. . . אביו של וועקסליר הצעיר - שותק גדול כבנו, ומבקר גדול ומשכיל גדול בעיני עצמו - ובא בפעם הראשון לשמוע באוזניו את אשר ספרו לו במנין של ברלין מרוב גדולותו של התנא דבי נשיאה שליט"א, ונשאר עם כל החסידים עד שני' בלילה ויצא ברוב התפעלות, ואמר לי בזה"ל: "איך האב דאס אויף מיין לעבן ניט גיזעהן און ניט גיעהר[ן] = מימי לא ראיתי ולא שמעתי כדבר הזה, אשרי וילדותי!", וכן שמעתי מפי כולם בנוסח זה. ה'הקפות' הי' ברוב ריקודים, ברוב שמחה, בניגונים משמחת לב.

וכן למחר, ביום שמח"ת . . . אינו זוכר כעת אוי גוט פארבריינגען [= שכה טוב יתועדו (בעבר)]. צום טיש האט מען זיך געזעצט [=התיישבו לסעודה] בערך שעה 4 [בצהריים, אחרי מנחה], און געבענטשט האט מען [= ובירכו ברכת-הזמון] בערך שעה 12 בלילה. כל השמונה שעות לא זו הרמ"מ ממקומו, ורבר כל העת דברים חמים המעוררים לתשובה ועבודה; ובלל פעם ופעם זכר את שם כ"ק שליט"א ברוב הדרת הכבוד - "איך האב גיעהר פון דעם רבי'ן זאל גיוונט זיין" [= שמעתי מהרבי שליט"א], "דער רבי זאל גיוונט זיין זאגט" [= הרבי שליט"א אומר]. הנה מה טוב ומה נעים הי' לי לשמוע את כל זאת, אשרי שזכיתי לזה.

. . . מה מאד ערב ונעים הי' לי לראות את רוב הכבוד וההדר אשר הי' לו לחתנא דבי נשיאה שליט"א הצעיר; אין מלה בלשוני לתאר גדול שמו הטוב אשר קנה לו בפעם האחרון בעירנו פה. צר לי מאד אשר כ"ק אדמו"ר שליט"א

לא ראה את זאת - וגם לא יראה לעולם, כי בכל עת היותו עם כ"ק שליט"א הלא יתבטל כבודו כנר בפני אבוקה; עשרת תפארת הוא לכ"ק שליט"א, ובו בעוה"ש יתפאר כל הימים.

- 1 ראה 'אגרות קודש' מהוריי"צ חס"ו, אגרת ה' תו.
- 2 באותה שנה התוועד הרבי לראשונה עם החסידים ב'שמחת בית-השואבה', ומאו הפך הדבר לסדר קבוע מדי שנה בשנה (עד לשנת תשכ"ד - ועד ככלל).
- 3 ה'קבו' (ערבוב).

ימים ראשונים

על ידי לימוד החסידות "שואבים רוח הקודש"!

" . . . והעצה היחידה ("די איינציגע באוואַרעניש") לזה היא - "יראת ה' היא אוצרו": לא יועיל לו אם ילמד סדר שלם, עוד סדר ועוד סדר, ואפילו כל הששה סדרים - אם אין לו יראת שמים, לא מתקיימת תורתו; וכשנוהג עם הקרן של הבחמה ("ער מיטן שופר ווערן איין זאך"), ואדרבה: האדם זקוק להשופר (ולא כיצד מאגעת יראת שמים לבן-תורה?)

ישנו החידוש של חסידות חב"ד - שהלבישה את הענין של יראת שמים ב"כלים" הקשורים עם שכל, הבנה והשגה, באופן שיכול להעסיק גם את כח החכמה כח הבינה וכח הדעת שישנם אצל יהודי. וכיון שהקב"ה נוהג לכל אחד לפי הכלים שלו, הי' נמשך ומתלבש בכלים דחב"ה.

אבל, תכלית הדברים והתחלת הדברים הו"ע הקבלת-עול, שענין זה מודגש בכך שהתחלת כל השנה כולה היא בהענין ד"תמליכוני עליכם" . . . ובמה בשופר":

בראש השנה, התחלת כל השנה - הי' לכאורה צ"ל עיקר החיוב שלא לבטל אפילו רגע אחד מלימוד התורה?!

ובנוגע לפועל - "מצות היום" היא לא בלימוד התורה, ענין של הבנה והשגה, אלא "בשופר" דוקא, היינו, שלוקחים קרן של בחמה, שבוה מודגש ענין הביטול באופן ד"אדם ובהמה תושיע ה'", "אלו בני אדם שהן ערומיין בדעת ומשימין עצמן כבהמה" (דכאי רוח), ועד"ו בנדר"ד, שהאדם (התוקע בשופר) משתנה עם הקרן של הבחמה ("ער מיטן שופר ווערן איין זאך"), ואדרבה: האדם זקוק להשופר (ולא להיפך), שבביל לתקוע בו, ותוקע בו בקול פשוט דוקא, וכפי שמבאר הבעש"ט שותוכה של הצעקה בקול פשוט הוא "אבא אבא רחמני, אבא אבא הצילני", וענין זה חודר אותו ("עס דערנעמט אים") באופן של שברים תרועה - "גנחתי גניח וילולי יליל" על מעמדו ומצבו, שאף שמיום הוולדו נמצא הוא באותם ד' אמות עם הקב"ה, מ"מ, אין זה נרגש בו, ובמילא, ה"ה מורד ח"ו בהקב"ה, שהרי אפילו "מאן דמחוי במחוג קמי מלכא" חייב מיתה רחמנא ליצלן, ועאכ"ו אם הוא במצב גרוע יותר, בבחינת "לכבוש את המלכה עמי בבית" . . . ובידוע זאת - ללא התבוננות מיוחדת, כמשל הענין ש"כשנוכר . . . על רוב דחקו . . . יבכה במרו נפשו תיכף" (כמ"ש אדמו"ר האמצעי) - "גנחתי גניח וילולי יליל" [. . .] ועי"ז דוקא - "במה בשופר" - פועלים את הענין ד"תמליכוני עליכם", שהקב"ה נעשה מלך על עמו ישראל, ומראש השנה (וימים נוראים בכללותם) לוקחים הקבלת-עול ויראת-שמים על כל השנה כולה . . .

[. . .] כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר שהצמח-צדק הי' מרבה להתוועד בשמחת בית השואבה - "אגנצע נעכט נאכאָנאָנד".

באחת ההתוועדות סיפר הצ"צ אודות המאמר ושאתם מים בששון שבלקו"ת, שרבינו זקוק אמרו ששה פעמים, והי' זה ע"ד דברי הגמרא "שמשים שואבים רוח הקודש", וסיים, ששאבו עוד ועוד ("האָט מען געשעפט און געשעפט") עד ביאת המשיח.

וכיון שדברים אלה אמר הצ"צ בהתוועדות, וכ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר וגילה זאת לנו - הי' הוכחה שדברים אלה שייכים אלינו: מזמנו של הצ"צ עד ביאת המשיח - נמצאים אנו באמצע, וכיון שהצ"צ אמר ששאבו רוח הקודש עד ביאת המשיח, הי' הוכחה שדברי הירושלמי אודות "שמחת בית השואבה", ש"משם שואבים רוח הקודש", שייכים גם אלינו - שגם אצלנו יכול זרצ"ר להיות הענין דשאיבת רוח הקודש, והזמן לזה הוא בשמחת בית השואבה!

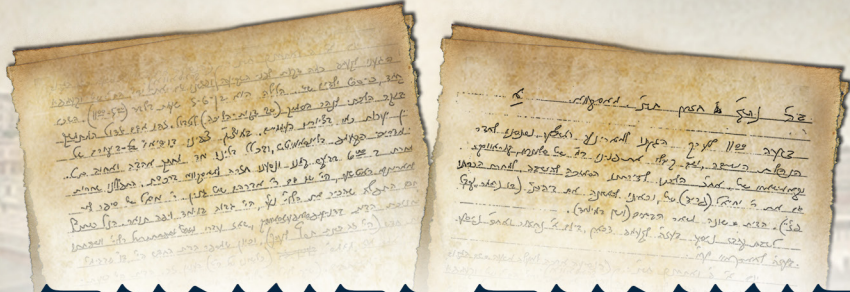
[. . .] וה"כ"ל"י לזה, וההכנה שעל ידה הי' נקל יותר לבוא לזה - הי' לימוד תורת החסידות, אור החסידות ומאור החסידות, שע"ז יטילים לבוא - בפרט בשמחת בית השואבה - להענין דשאיבת רוח הקודש!"

(שמחת שמחת בית-השואבה, מוצאי יום יום דחזוהימ'ס ה'תשי"ב - לפני שבעים שנה - יתורת מנחם) ח"ד ע' 60 (א"ת)

להגיש שהתורה היא אמת...

שמחת-תורה איז מען עולה לתורה, מען דארף עולה זיין צו תורה. אַ גאַנץ יאָר צו פתיחת הארון איז מען אויך געבער, עס איז אָבער ניט גלייך צו היינט. [. . .] האָט דער טאַטע געזאָגט: "שמח"ת, איז יעדער מינוט - אַ יאָר". עס איז געפאַלן אַ וואַרט: 'בית-תורה' דאָס מיינט אַז די תורה האָט אים געאַזט. אַ קינד ציט זיך צו די עלטערן, [תרגום חפשי: בשמחת-תורה עולים לתורה, עלינו לעלות ולהתרום] אל התורה. כשניגשים לפתיחת הארון כמשך השנה גם כן מתעלים, אך אין זה כפי שהוא ביום זה (דשמח"ת). [. . .] כ"ק אדמו"ר אמר: "בשמחת-תורה, כל דקה שקולה כשנה". נתחשה אַמרה: 'בית-תורה' היינו שהתורה ילדה אותנו; והרי ילד נמשך (בגענועים) להוריו]... (משיחות ימים אחרונים דח"ה'ס ה'תשי"ב - לפני שמונים שנה - סה"ש ע' 9)

פנינה
צוגעקומען
א פערל'

רשימות ורשמים

משכני, אהריך נרוצה...

ככה נסעו לרבי לפני ארבעים שנה * בהמשך לתיאור הביקור בתשרי תשמ"ב בגליין הקודם, מובא בזה יומן קצרצר שנמצא כעת בהשגח"פ, ובו סיפור היום הראשון לביקור (בלבד). הדברים מובאים כאן כלשונם ללא שינויים, כפי שנכתבו בהיות הכותב תלמיד בתחילת שיעור ב' בישיבה קטנה "תורת אמת" * ונוצה ונחיה ונראה!

הת' אלישיב הכהן קפלון

או הרביעי וזה גם טוב, הרבי נכנס ומיד אחריו ליבל גרונר, בנימין קליין בקושי נכנס במזל, מיד סגרו את הקרש והתחילו להתפלל מעריב, אחרי מעריב הרבי קיבל פדיונות, אבל אני אע"פ שבבוקר הייתי במקוה, אבל ישנתי בצהרים וזה הפסק, לכן אני ימסור את הפ"נ בערה"ש. אח"ז הלכתי לבית של פלינט לישון, כיונתי את השעון ל 6:30 כדי שאני יוכל לקום לסליחות, אבל בסוף ישנתי כ"כ טוב עד שעה 7:30. קמתי הלכתי ל - 770 והתפללתי שחרית.

הבית של משפ' פלינט זה ברחוב לפערטס, איזה 6 רחובות מ - 770.⁵

- 1 שנתכב בשנת תשע"ט.
- 2 מוקדם בבוקר, בניו-יורק.
- 3 בהמשך אותו בוקר, יום ההגעה.
- 4 לא ברור, כי לכאורה יצא או לקריאת התורה בואל הקטן.
- 5 לצורך המחשה בלבד.. מצורפת בזה תמונת הכותב בעת קבלת העלאת מהרבי, בערב יום הכיפורים תשמ"ב.

ערב יום הכיפורים תשמ"ב

בס"ד יום ד' כ"ד אלול תשמ"א / נסיעה לכ"מ אדמו"ר שליט"א בשעה 1:18 בחצות הלילה המריא המטוס. 1/2 מטוס הם חסידים, חב"ד, קרלין, בובוב, ועוד. לידי יושב חסיד בובוב. ב 1/2 שעה האחרונה הודיעו ברמקול של המטוס שיש מזג אויר לא יציב, ויש רוחות עזות, המטוס הטלטל מצד אל צד, ועשה בורות אויר לא מעטים, הודיעו שחובה לקשור את הגורות הבטחון. אבל בכל זאת הסתובבו ככה אנשים לשאול אחד את השני, מה כתוב בטפסים שצריכים למלא. 10 הדקות האחרונות של הטיסה כבר נרגע מזג האויר, לפני זה כבר הודיעו על הכנות לנחיתה, אבל החבדניקי"ם בראשותו של החזן ר' אברהם הירש כהן אמרו סליחות, והוא בלי להתפעל מההוראות שצריכים לקשור את החגורות המשיך לאט ובנחת וגם אנחנו עמדנו ואמרנו ביחד אתו, הדיילים המה ראו וכן תמהו וויתרו לנו אבל ב - 5 דקות האחרונות בא אחד הדיילים ואמר שפיקוח נפש דוחה תפלה ואז בלית ברירה ישבנו והחזן המשיך להתחזן ממקום מושבו, הגלגלים של המטוס נשקו בקרקע ב 12:24 לפי שעון ישראל², יצאנו מהמטוס לקחנו את המזוודות, בחוץ בא באמצע יוסי שניאורסון עם טרמפ של חבדניק אחד מ - 770 וחזרנו ביחד עם הטרמפ הזה. יום ה' כ"ה אלול³ הגענו ל - 770, בשעה 9 הודיעו לנו שעוד מעט הרבי שליט"א צריך לצאת למקוה; כי הוא הולך לאוהל, מיד יצאתי למקוה שילמתי 13 דולר לכל החודש, ונכנסתי, ב - 9:13 כבר הייתי בחזרה ב - 770, הנחתי תפילין וחיכיתי עד שהרבי יצא, בשעה 10:15 הרבי יצא עמדותי בשורה הראשונה במקום הראשון קרוב לחדר, וכשהרבי יצא חטפתי זרם כזה, אבל הצלחתי לומר שהחיינו, הרבי נכנס למכונית, ומיד המכונית יצאה לדרך בטיסה, ב 10:45 הרבי חזר גם אז עמדותי בראש השורה, וזה היה מאד יפה כי יכולתי לראות ברור איך שהרבי בא מהמכונית עד החדר שבפנים ברור, הרבי הסתכל ע"ז שעמד לידי.

בשעה 3:15 הרבי הלך לאוהל, ובשעה 7:45 בלילה התפללו מנחה בואל הגדול ביחד עם הרבי, (השקיעה היתה ב 6:45 בערך) תפסתי מקום בשורה השניה מול הרבי. אח"ז במעריב ב 9:30 רציתי להיות בשורה איפה שהרבי נכנס ועובר ואח"כ סוגרים מיד את הקרש, עמדותי הראשון ליד זה כדי שכשידחפו אותי (היה ברור שידחפו) אז הכי הרבה אני אוזן לשורה השניה במקום השלישי

(נ)פלאות בה, בכל

נפלאות בכל - זהו לכתחילה אריבער

"... הראשי-תיבות ומנין שנה זו - ה'תשנ"ב - הוא: ה' תהי' שנת נפלאות בה [ובפרטיות יותר: נפלאות בה, נפלאות בו, ונפלאות בם - ע"ד ג' הלשונות שאומרים בהתפלות דשנת: בליל שבת - "וינוחו בה", ביום השבת - "וינוחו בו", ובמנחת שבת - "וינוחו בם"], וה'נפלאות בה" הם בכל הענינים כולם, "נפלאות בכל", "בכל מכל כל". וענין זה שייך ומודגש במיוחד ביום השבת שבו חל יום ההילולא של אדמו"ר מהר"ש שענינו "לכתחילה אריבער" - כי, "נפלאות" הו"ע ד"אריבער", "אריבער" גם ביחס ל"נסים" (שלימות התענוג), ו"נפלאות בכל" הו"ע ד"לכתחילה אריבער", שה"אריבער" הוא בכל הענינים, גם בהתחלת כל הענינים ותיכף בהתחלת השנה. ויה"ר שתיכף ומיד ממש יראו בפועל ממש ה"נפלאות בכל" בנוגע להגאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו באופן ד"לכתחילה אריבער".

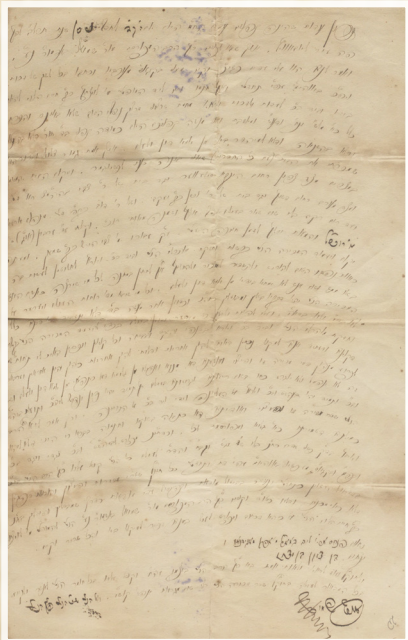
(תו"מ התועודות תשנ"ב ח"א עמ' 47).

מערכת "אוצרות ליובאוויטש"

תורה חדשה

מאתי תצא

שטר מכירת בית הכנסת בחתימת הרבי מהר"ש

בשנים תר"ל ותרל"ב קרה בליובאוויטש אירוע מוזר למדי. הרבי מהר"ש נ"ע מכר את ביתו, ואף את בית הכנסת שבנה. לאחר מכן שכר מהקונה את הבית ואת בית הכנסת. שניהם בתי אבן שנבנו על ידו. להשערת הרב שלום דובער לוי, הדבר נעשה בשל צוואת רבי יהודה החסיד שלא לדור בבית אבן שנבנה על ידי האדם עצמו, אלא בבית קוני.

באגרות-קודש אדמו"ר מהר"ש (מהדורת תשע"ז) מופיע הטקסט של שני שטרות המכירה, בחתימת אדמו"ר מהר"ש (בקצה העמוד למטה, מימין). העדים הם הגבאים.

תצלום השטר הראשון הופיע בספר "ליובאוויטש - העיירה של חב"ד" (עמ' 244-243), ובזאת אנו מביאים את תצלום השטר השני. תודת המערכת נתונה להת' מנחם מענדל שוסטרמן על איתור המידע. מובאת בזה לשון פתיחת השטר:

"זכרון עדות שהיתה בפנינו הח"מ, היום יום ה' כ"ד לחדש ניסן שנת תרל"ב לפ"ק פה עיר ליובאוויץ, איך שבא לפנינו כ"ק הרב המפורסם מו"ר שמואל באדמו"ר [= בן אדמו"ר] נ"ע... ומקום הבית המסומן במצרים מצד צפון רחוב הנקרא סילעווער..."

ליובאוויטש עכשיו

מאורעות תרס"ו (ג)

שבת-תשובה שנהייתה לשמחת-תורה...

תשובה - ש"ת - הוא כמו הראשי תיבות של שמחת תורה, בכל זה הנה שבת תשובה היום ולא שמחת תורה.

התלמיד מר מרדכי חפץ שהוא רגשן פנימי, יצא מהמחול, וניגש אל האיש וחבקו בשתי ידיו, נשקו במצחו ואמר: איהר זייט זייער גירעכט, היינט איז שבת תשובה, אבער ווען מי איז זוכה הערן פון רבי'ן זאהל גיוונד זיין, אזעלכע עניני השגות אלקות, וואס מיר האבין זוכה גיווען היינט צו הערן, איז שבת תשובה אויך שמחת תורה [= אתם צודקים מאד - היום שבת תשובה, אבל כאשר אנו זוכים לשמוע מהרבי שיהיה בריא עניני השגת אלקות כאלה, כפי שזכינו לשמוע היום, איז שבת תשובה אף היא שמחת תורה...].

והלכנו לחדר הביאה? - קאלעדאר - של משרדי תומכי-תמימים, ושם חזרנו תחילה את השיחה הק' בעניין... ואחרי כן חזרו המאמר. ואנכי הלכתי לבית הכנסת, כי חפצתי לשמוע את המפטייר מאת הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק.

לסעודת היום, הוזמנו האורחים ר' שמואל ברין ומר אליעזר גינבורג, מלמדי ר' ניסן סקאבלא, ר' מאיר מרדכי צערנין - התאכסן בבית דירתה של כבוד אימי זקנתי הרבנית מרת רבקה - והרב שיי"ל³ אליעזרוב - התאכסן כנ"ל.

.. כשבאתי לאולם הגדול לתפלת ערבית, מצאתי כי התלמיד מר שילם חוזר את המאמר שובה. התלמידים והאורחים, מהם יושבים, ומהם עומדים על הספסלים ועל השולחנות, ושומעים בהקשבה.

אחר הבדלה נכנסתי להוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק, ומסרתי את הפרטי-כל, וגם הרצאתי בקצרה אודות מכתבי הכלל שנתקבלו, ואשר מתאים להחלטת ועידת פעטערבורג הודעתה להם, והוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק הסכים למה שעשיתי.

בשעה שביעית ביקר אותי מר גינבורג, והביע גדול העונג שהי' לו מאת אשר הזמינו אותו להסעודה, וחזר לפני קטעים משיחותיו של הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק, שעשה עליו רושם גדול, וביחוד הסיפור עם ר' יוסף שלום, והנני מתפלל איך איש פשוט כמותו יכול לתפוס ענינים כאלו.

צריכים לנוח במעט, ולהכין עצמי בעזה⁴, אל קביעות הלימוד באור יום טוב ערב יום כיפורים. ויצליחני השם יתברך בגשמיות וברוחניות..

ד, י"ב תשרי

שעה עשירית לילה

בשעה חצי השביעית, הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק עובר לפני התיבה בתפלת

מוצאי שבת תשובה, תרס"ו שעה תשיעית לילה.

תמול קודם הדלקת נרות, כבדתי את מר ג. בכוס חמין, ואנכי הכינותי לשפּת , ואחרי כן שנינו הלכנו לאולם הגדול.

כעבור כחצי שעה, הואיל הוד כ"ק אאמו"ר לבוא, והגיד המאמר שובה ישראל עד הוי' אלוקיך, ותוכנו: הגילויים דסדר ההשתלשלות הן גבול. נתארך כשעה וחצי.

בסעודת שבת בלילה, סיפר הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק:

ערב ראש השנה תרכ"ו - דאז הי' הקביעות דראש השנה ביום ה' וביום ו', ושבת תשובה הי' בקירוב לראש השנה - אחר תפילת המנחה, שלח אותו הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק צמח צדק לשאול את כבוד אמו הרבנית מרת רבקה - אשר הייתה מנהלת ענייני הבית - אם הכינה התשובה נר - די תשובה ליכט - שביקש אותה לעשות ביחוד נר עבה של שעווה, אשר תדלוק בחדרו, לבד הנר של תשובה שעשתה להדליקה בבית הכנסת..

.. בשעה החצי שתיים עשרה לילה, נכנסתי לאולם הגדול, ומצאתי, כי התלמידים מר שילם קוראשין ומר מרדכי חפץ, חוזרים - מלקטים - את המאמר, וסביבם יושבים ועומדים צפופים הרבה אורחים, נוסף על תלמידי הישיבה, מהם אשר עוד קודם סעודת שבת, ומהם אשר באו מהאכסניאות שלהם לשמוע את החזרה.

כשהלכתי לבית הטבילה, טרם עלות השחר, הנה כבר ישבו להם התלמידים מר שילם ומר מרדכי, ואיתם עימם הרבה מהתלמידים, וחזרו את המאמר, שהכינו עצמם לכנוס להוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק על חזרה.

בשעה שמינית בוקר נכנסו לחדרו של הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק לחזרה, והחזר הוא התלמיד מר שילם.

הפעם הצליח לנו החזרה, לבד זאת אשר זכינו לשמוע איזה ביאורים והסברים קצרים, שהנני רושםם בזה הנה לבד זאת זכינו לשמוע הארה כללית בענין התשובה..

.. כשתי שעות התארכה החזרה, וכשיצאנו מחדרו של הוד אאמו"ר הרה"ק לחדר הראשון - ששם מתפללים ומחכים להתקבל ביחידות, יצאנו כולנו במחול - גיכאפט א טענציל - חשאי.

אחדים מהחסידים שעמדו שם, העירו, כי הגם שהראשי תיבות של שבת

כסלו. הנני משער אשר בשעה התבודדות הלזו הי' עסוק בזיכרונות טובות. בסעודה בלילה, הי' הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק מספר סיפורים אודות ומכ"ק אביו אאמו"ר הרה"ק. בסעודה הי' מתעכב כשעה ויותר, ומהדר לברך בזימון של שלשה - ולא במניין עשרה.

בלילה ישן רק כשתים שלש שעות, ושאר הזמן עוסק בלימוד הקבלה, זהר, עץ חיים, ופרי עץ חיים. ובעוד לילה הולך לבית הטבילה.

ובחזירתו, אם חל בחול, הנה אחר ברכת השחר, וקריאת שמע קטנה בתפילין ושתית כוס חלב, אומר לפני הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק מאמר חסידות ביחידות. ואם חל בשבת ואומר דא"ח קודם קבלת שבת, הנה בשבת בקר - מלבד סדר חזרת המאמר - הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק אומר לפני מאמר חסידות ביחידות.

אחר התפלה לימוד משניות כרגיל, ואמירת קדיש, ולומד שיעור גמרא.

ונוסע לבקר בהיכל קדשו ציון הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק אדמו"ר מוהר"ש - אם ההילולא חל בשבת, הוא נוסע ביום ה', ואירע שנסע גם ביום ו' אחר חצות - ומתעכב שם כשעה וחצי.

בחזירתו, מתבודד בחדרו כשעה, ואחרי כן סועד ארוחת הצהרים וסעודת היום - בלא הבני בית, מאריך בשולחנו כשעה ורבע או חצי, מצווה על רמ"ק - ר' מענדיל קנטער - המשרת, אשר יסגור הפתח שלא יפריעו אותו. ואם חל בחול, אומר אשר אינו רוצה שיבוא מי שהוא - גם הקרובים ביותר - בעת הסעודה, זולתי. ומספר סיפורים שונים, ומהוד כ"ק אאמו"ר אדמו"ר מוהר"ש, ומברך בזימון של שלשה, בצירוף רמ"ק המשרת. אחרי הסעודה לומד כשעה, ומתפלל תפלת המנחה, ולומד משניות אותיות נשמה, ואומר קדיש דרבנן. ומתבודד כשעה, ואחרי כן נותן הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק לי רשות הכניסה, וכשעה בערך הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק שח שיחות קודש בסיפורים שונים. .

קטעים

מתוך היומן, הוספות לספר המאמרים תרס"ו-

תרס"ז, עמ' רפ"ח - ש"א

ערבית, בחדר שמקבל ליחידות. אחר התפלה הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק לומד משניות. המניין מחלקים פרקי משניות, באותיות שמו הקדוש של הוד כ"ק אאמו"ר מוהר"ש. ולאחר לימוד המשניות, הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק לומד המשניות, כמקובל ללמוד ביום היאר-צייט - נדפס בסידור תורה אור - ואומר קדיש.

ה, י"ג תשרי תרס"ז
שעה עשירית לילה

שעורים קבועים, בנגלה בקבלה ובדא"ה, יש לו להוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק, ביום ההילולא של הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק אדמו"ר מוהר"ש.

בהיות הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק סדרן נפלא, הנה גם בסדרי לימוד השיעורים, בימי ההילולא של הוד כ"ק אבותינו רבותינו הקדושים, יש לכ"ק אאמו"ר הרה"ק סדר מסודר. וגם לימי היאהרצייטין של האמהות, יש לכ"ק סדר מיוחד באמירת קדיש, ובלימוד השיעורים לעילוי נשמתו. .

. . הילולא של הוד כ"ק אביו אאמו"ר הרה"ק אדמו"ר מוהר"ש, י"ג תשרי. עובר לפני התיבה בכל השלשה תפלות ערבית שחרית ומנחה. ומאחר תפלת המנחה בשנים עשר עד תפלת ערבית ביום השלשה עשר, היינו בערך ששה ועשרים שעות, היו מוקדשים אל ההילולא.

אחר תפלת המנחה ב"ב תשרי, לומד הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק, מאמר בכ"ק של הוד כ"ק אביו אאמו"ר הרה"ק אדמו"ר מוהר"ש.

אחרי כן תפלת ערבית לפני התיבה, לימוד משניות, וכשהמנין גומרים את הלימוד, אחרי לימוד אותיות נשמה, קדיש דרבנן.

- אם חל ההילולא ביום השבת, הי' אומר רק הקדיש שאחר תפילת קבלת שבת. כי נהג לקבל שבת ביחידות - תיכף אחרי נרות שבת, ואחר אמירת דא"ח היו [המנין] מקבלים שבת, ואומר הקדיש. ועובר לפני התיבה להתפלל תפלת ערבית.

כשעה מתבודד בחדרו - וכפי שכמה פעמים שמעתי מהוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק בשבת עניין המחשבה לעורר את כוח הזיכרון בצעירים שונים ממחזות המאורעות, כמו תואר פני קודשו של הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק, ותואר פני קדשו בעת אמירת דא"ח, בעת סידור הסדר של פסח, בעת אמירת ההפטורה בשבת קודש במועדים בר"ה וביום הכיפורים, בעת אמירת הפסוקים ותקיעת שופר, בעת הנענועים בלולב ואתרוג, בעת ההקפות בהושענא רבא, בשמיני עצרת ושמחת תורה, בסעודות שבת קודש במועדים יו"ד וי"ט

השליח הרב גבריאל גורדון - ליד ציון אדמו"ר מהר"ש (הגבוהה מביניהם).
ערב ח"י אלול תשפ"א.

מצבת אדמו"ר מהר"ש כפי שנמצאה לפני שנים רבות (שנות ה'כ?'), מוטלת על השיחים.

1 = התכונותי לשבת.

2 = המבואה (פרוזדור הכניסה).

3 = שלמה יהודה ליב.

4 = מלבד בנו הריי"צ.

